

братъ и сестра. Когато си бѣхъ въ Пятково учителъ, станъхъ дума, че съмъ щѣлъ да се оженихъ за една мома, която била държана отъ сжщата моя калмана; укоритѣ и натакванията се сипвахъ едни врѣзъ други, щото станъхъ нужно да се опровергае публично прѣдъ комшиитѣ този слухъ. Други случай: едно момиче и едно момче отъ Горнята махала се заглавихъ безъ да знахътъ, че сж кумчета на единъ калтията. Нѣкои и други отъ съсѣдитѣ подушихъ и го направихъ въпросъ. Сбрахъ се попове и чорбаджии да справихъ работата. Главеникътъ казва, че не ги е държалъ единъ калтията, главеницата казва че нищо не знае за това. Най-сетнѣ дохожда калмана имъ, вдовица жена на умрѣлий имъ калтията и казва: „и двѣтѣ ги е държалъ ступанинътъ ми, Господъ да го прости; и двѣтѣ си ги знахъ за дѣца както моитѣ, пакъ ако имъ дадете грѣхъ ви на душа; тѣ си сж мои дѣца и на сая дюня и на друга.“ — Слѣдъ тѣзи думи и понататѣшни разисквания бѣхъ излишни. И двѣтѣ страни доброволно се съгласихъ и се развали главехътъ безъ глоба за никого.¹⁾

Добричъ. — Това роднинство у насъ не се е много запазило. Обаче дѣцата на кръстника по никой начинъ не могатъ да се женятъ съ дѣцата на кръстений, защото кръстникътъ називаемъ *калтията*, е въ най-голѣма почитъ и уважение, сравнително съ другитѣ роднини. Нему отдаватъ почитъ не само кумцитѣ, но и тѣхнитѣ съсѣди; дѣцата се срамуватъ прѣдъ него гологлави и боси. Освѣнтъ това, кога дойде въ дома на кумеца, всички какви и да има тамъ събрани, и стари и млади, и богати и сиромаси — всички му ставатъ на крака и съ почиттелно поздравление му отстъпватъ мѣсто на башътъ въ кюшето (жгълътъ), защото то се брои за първо мѣсто. Изобщо на всѣкъдѣ кръстника се посрѣща най-гостоприемно, угощава се богато и весело, въ врѣме на яденъето свирѣхътъ му гайди и единъ старецъ отъ неговата възраст ще му пѣе и ще го весели. Комшиитѣ на кумеца ще дойдхътъ въ къщи при кръстника и ще му донесхътъ хлѣбове въ мисалъ и като го нагостѣхътъ добрѣ, испроваждатъ го пакъ съ гайди или гюла и пр. Съ една рѣчь той се счита за най-първо лице между всяка рода и роднини.

¹⁾ Забѣлжителна е дѣйствително тая особенность на Ахъ-челебийско. Тя се потвърдява и отъ свѣдѣніята дадени ми отъ г. Василь Ангеловъ изъ Арда. Кръстенихъ си дѣца кръстникътъ е длъженъ да има като свои. И роднинството се пази строго до осмий поясъ.